

Секція: Регіональна економіка

МАРЕНДИЧ РОМАН СЕРГІЙОВИЧ

Студент4 курсу

факультет економіки та управління бізнесом

Криворізький національний університет

м. Кривий ріг, Україна

Керівник: д.т.н., проф. Темченко О.А.

СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ ГІРНИЧО-МЕТАЛУРГІЙНОГО КОМПЛЕКСУ В КОНТЕКСТІ СТИМУЛЮВАННЯ ЇХ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Сучасні гірничо-металургійні підприємства є досить фондомісткими, оскільки у процесі господарської діяльності основні виробничі засоби фізично і морально зношуються, що потребує певних заходів задля утримання їх в належному стані.

Необхідність висвітлення проблем гірничо-металургійного комплексу (ГМК) неодноразово підкреслювалася вченими і фахівцями, що досліджували різні аспекти його функціонування даної галузі. Цим займалися такі вчені: О.І. Амоша, С.С. Аптекарь, І.П. Булеєв, Н.Є. Брюховецька, В.В. Венгер, Т.П. Загорська та інші.

Мета дослідження - пошук шляхів стимулювання активізації інвестиційної діяльності підприємств ГМК на основі зарубіжного досвіду з подальшим відображенням відповідних змін у податковому законодавстві. Виходячи з цього, завдання створення сприятливого інвестиційного клімату для ГМК у складних умовах господарювання повинно бути одним з пріоритетів економічної політики держави.

Варто зазначити, що розвиток ГМК України за роки незалежності відбувався нерівномірно, зі значними кризами – в 1998 р., в 2008 -2009

роках і, особливо, у 2014-2015 роках з урахуванням обмежених фінансових можливостей переважної більшості вітчизняних підприємств.

З 2014 року почалося суттєве падіння світових цін на ринках залізорудної продукції, у тому числі і на товарну продукцію підприємств ГМК України. Відтак наявний рівень цін став наближатися до показників собівартості виробництва залізозмісткої продукції, що обумовило загострення проблем на вітчизняних підприємствах. При цьому, основними негативними чинниками за останні два десятиріччя, що визначають і у теперішній час діяльність всього ГМК України залишаються: низький технічний рівень і застарілі технології; підвищена порівняно зі світовим рівнем праце-, енерго- та матеріаломісткість; відсутність належного інвестування у техніко-технологічну модернізацію та реконструкцію виробничого процесу; вузький асортимент кінцевої продукції [1, с. 127].

Саме тому вітчизняний ГМК потребує залучення додаткових інвестиційних ресурсів для: поліпшення незадовільного стану матеріально-технічної бази та надзвичайно високого рівня спрацювання основних засобів; відповідного фінансового забезпечення інноваційних процесів, враховуючи значні питомі витрати енергетичних і матеріальних ресурсів порівняно з передовими закордонними підприємствами та втрати вагомій частки вітчизняного науково-технічного потенціалу через недостатню кількість замовлень на виконання фундаментальних, пошукових і ґрунтовних прикладних науково-дослідних робіт за специфікою гірничо-металургійного виробництва.

Зазначені проблеми можна вирішити шляхом, насамперед, кардинального оновлення застарілих основних засобів, що допоможе зменшити собівартість залізозмісткої продукції до рівня передових країн світу. Проте, це потребує значних коштів, а тому державі необхідно зробити певні кроки щодо пріоритетного стимулювання інвестиційної

діяльності підприємств ГМК. Вирішити вказане складне завдання можна шляхом введення наступних пільг:

1) Інвестиційна податкова знижка на інвестиційні цілі, науково-дослідні та дослідно-конструкторські роботи.

2) Світовий досвід переконує, що введення пільгових норм амортизаційних відрахувань є одним з найефективніших методів стимулювання інвестиційної діяльності. У деяких країнах норма прискореної амортизації перевищує 100 %, зокрема у Японії - 200 %.

3) Звільнення від податку на прибуток коштів металургійних підприємств, які вкладаються у інноваційну діяльність для нарощування виробництва високотехнологічної продукції з підвищеними якісними характеристиками.

4) Зниження ставок оподаткування частини прибутку вітчизняних підприємств, яка реінвестується у модернізацію основних засобів [2; 3].

Отже, політика нашої держави із стимулювання поліпшення інвестиційної діяльності, особливо на експортно-орієнтованих підприємствах ГМК, повинна полягати у створенні сприятливого податкового клімату для всіх високотехнологічних галузей, які визначають темпи стійкого розвитку національної економіки .

Література

1. Венгер В. В. Особливості взаємодії держави та бізнесу у сфері гірничо-металургійного комплексу України: від підтримки до партнерства [Текст] / В. В. Венгер, В. О. Точилін // Економіка і прогнозування. – 2010. – № 2. – С. 127.

2. Павлюк А.П. Щодо особливостей та напрямів стимулювання інвестиційної діяльності підприємств у після кризовий період. [Електронний ресурс] / А.П. Павлюк, Н.С. Медведкова // Аналітична записка: офіційний сайт Національного інституту стратегічних досліджень.

К., 2013. – Режим доступу: <http://www.niss.gov.ua/articles/1053/>.

3. Собкевич О.В. Пріоритети та важелі модернізації металургійної галузі України. [Електронний ресурс] / О.В. Собкевич, С.Л. Воробйов // Аналітична записка: офіційний сайт Національного інституту стратегічних досліджень. К., 2013. – Режим доступу: <http://www.niss.gov.ua/articles/886/>.